

Satanská revolúcia proti Cirkvi I.

Roberto de Mattei

29. mája 2019 † *História* † *Kontrarevolúcia*

RÍM, Taliansko, 16. mája 2019 (LifeSiteNews) – **Renomovaný cirkevný historik Roberto de Mattei povedal účastníkom Rímskeho fóra života 2019, že žijeme „v anti-kresťanskej ére“, ale že ich povinnosťou je dúfať v obnovu Cirkvi a pracovať pre ňu uprostred „globalizácie chaosu“ rozpútavanej ľuďmi, ktorí sa snažia postaviť diabolský pozemský štát nad Boží štát a najmä proti nemu.**

Zdroj: facebook

Prednáška profesora De Matteiho odznela v jeho rodnej taliančine pod názvom „Dva štáty v histórii: *Mysterium Iniquitatis*: Od Nového svetového poriadku ku globálnemu chaosu“, a čerpala predovšetkým z encykliky pápeža Leva XIII. *Humanum Genus*, vydané v roku 1884, venovanej slobodomurárstvu a zo spisov sv. Augustína.

Hlavnou myšlienkou De Matteiho bolo to, že „mystické telo Kristovo“ budované na láske k Bohu a „mystické telo diabla“ zamerané na „lásku k sebe“, proti sebe „nezmieriteľne“ bojujú, odkedy padli anjeli odišli pred Božej prítomnosti; keď Boh oddeľoval svetlo od tmy. Tento boj sa priam hmatateľne prejavuje v „revolúciách“ posledných storočí, ako aj v „celosvetovom chaose“ Nového svetového poriadku.

Obraz

Profesor de Mattei vystúpil ako tretí v poradí na tohtoročnom Rímskom fóre života, šiestom podujatí, ktoré sa konalo na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského, vo východnej časti Vatikánu. Vysvetlil, že *mysterium iniquitatis* alebo „tajomstvo neprávosti“ nebolo „hriechom Adama a Evy“, ale hriechom Lucifera. Hlavnou aktivitou diabla je „pokúšanie“, poznamenal de Mattei. Snaží sa „získavať viditeľných i neviditeľných vodcov Mystického Tela Kristovho“, najmä duchovenstvo.

Profesor de Mattei sa osobitne zmienil o práci brazílskeho spisovateľa 20. storočia Plinia Corrêa de Oliveiru, ktorý ukázal, že boj medzi Božím štátom a pozemským štátom bol v centre protestantskej revolúcie,

francúzskej revolúcie a komunistickej revolúcie.

“Aj medzi deťmi temnoty existuje úzka solidarita,“ povedal 71-ročný historik. „To, čo ich spája, je nenávisť. Navzájom sa nenávidia a neznášajú, ale spájajú sa v boji proti Bohu.“ Revolúcia, dodal, „je v podstate satanská, pretože jej cieľom je zničiť dielo stvorenia a vykúpenia a budovať Kráľovstvo diabla, peklo na zemi, ktoré predznamenáva večné peklo.“

De Mattei ukončil svoju prednášku pozitívne, keď poznamenal, že hoci „podstatou revolúcie... je organizovaný pochod... k ničote, tak „nemôže“ dosiahnuť svoj cieľ, ktorým je radikálne a definitívne zničenie Cirkvi a kresťanskej civilizácie“, pretože „Nebeské brány sa naširoko otvoria, aby z nich vychádzali prúdy milosti, ktoré budú čistiť vzduch, prebudia ospalých a dajú im silu bojovať“.

Dva štáty v histórii: *Mysterium iniquitatis*: Od Nového svetového poriadku ku globálnemu chaosu

Prof. Roberto de Mattei

Prednáška odznela v Ríme, Angelicum – 16. mája 2019

Myšlienka sv. Augustína o protiklade medzi dvoma štátmi, ktoré počas ľudských dejín proti sebe bojujú, *Civitas Dei* a *Civitas diaboli*, je kľúčom k interpretácii *Mysterium iniquitatis* (2 Sol 2,7). Boží štát to je Ježišova Cirkev, kým druhý štát, to sú nasledovníci Satana, ktorí sú proti Kristovi. Tieto dva štáty bojujú na zemi proti sebe ako dve armády: ich cieľom je zničiť toho druhého a preto ich zrážka je nepretržitá a nepolavujúca. Globalizácia chaosu predstavuje poslednú historickú fázu stáročného útoku vedeného protikresťanskými silami proti Cirkvi a kresťanskej civilizácii.

***Mysterium iniquitatis* podľa Leva XIII.**

Keď chceme trochu objasniť *Mysterium iniquitatis*, je potrebné sa vrátiť k prvým okamihom univerzálnej histórie.

Vo svojej encyklike *Humanum genus* vydanej 20. apríla 1884 proti slobodomurárstvu, Lev XIII. píše: „Ľudské pokolenie sa rozdelilo na dva tábory stojace v ostrom protiklade, a to už vtedy, keď závišťou diablovou hanebne odpadlo od svojho Stvoriteľa a Darcu nebeských darov, od svojho Boha. A z týchto táborov sa jeden ustavične bije za pravdu a čnosť, druhý za to, čo je s pravdou a čnosťou v rozpore. Prvý tábor je kráľovstvo Božie na zemi, totiž pravá Cirkev Ježiša Krista a tí, ktorí túžia zo svojho srdca, aby boli s Ním zjednotení a získali spásu, musia nevyhnutne slúžiť Bohu a Jeho jednorodnému Synovi celou svojou myslou a celou svojou silou. Druhý tábor je kráľovstvom satanovým, ktorému sú poddaní všetci, ktorí sa odmietajú, nasledujúc nešťastný príklad svojho vodcu a našich prarodičov, podriaďiť božskému a večnému zákonu. Bohom opovrhujú a mnoho vecí robia proti Bohu.“

Pápež Lev XIII. preto učí, že ľudstvo je rozdelené do dvoch táborov, ktoré neustále medzi sebou bojujú: Božie kráľovstvo, pozostávajúce z Kristovej Cirkvi a kráľovstvo Satana, pozostávajúce z nasledovníkov Diabla. Tento boj nie je iba epizódou v dejinách, ale začal od prvého momentu stvorenia vesmíru a bude pokračovať až do konca čias.

Anjeli boli stvorení spolu so svetlom, ale keď Boh oddelil svetlo od tmy, niektorí anjeli sa oddelili od svetla, ktorým je Boh, a ponorili sa do tmy. Toto sa opakuje počas celej histórie a v skutočnosti predstavuje *mysterium iniquitatis*, nepreniknuteľné tajomstvo, pretože náš rozum nie je schopný pochopiť ani intímnu podstatu Najvyššieho Dobra, ani hĺbku Zla, ktorej existenciu Boh dopustil, hoci je proti Jeho vôli. Toto je „*neprístupné svetlo*“ (1 Tim 6,16), v ktorom Boh žije, ale existuje aj neprístupná tma, ktorú božské svetlo neosvecuje. Preto hovoríme, že Satan pracuje tajomne. Tak ako každé tajomstvo, aj tajomstvo zla je nad naše chápanie, ale nie je v rozpore s rozumom. Rozumom osvieteným vierou môžeme pochopiť odraz svetla v tomto tajomstve, ktoré, ako nás uisťuje svätý Pavol, bude zjavené v pravom čase (2 Sol 2, 6-8). Iba „Boh je svetlo a niet v ňom nijakej tmy“ (1 Jn 1,5).

Na vysvetlenie tohto tajomstva zla sa Lev XIII. zmieňuje o dvoch štátoch, ktoré opísal svätý Augustín vo svojom klasickom diele Boží štát týmito slovami: „Dve lásky splodili dva štáty: štát pozemský, v ktorom láska k sebe samému vyúsťuje do opovrhnutia Bohom, a štát nebeský, v ktorom láska k Bohu vyúsťuje do opovrhnutia sebou. *„Jeden je spoločnosťou zbožných ľudí, druhý je spoločnosťou rebelov, do každého patria anjeli. V jednom je najdôležitejšia láska k Bohu, v druhom láska k sebe”*.

To, čo tieto štáty spája a drží, je láska. „Dve lásky vytvorili dva štáty: pozemský štát, v ktorom láska k sebe samému vyúsťuje do opovrhnutia Bohom, a štát nebeský, v ktorom láska k Bohu vyúsťuje do opovrhnutia sebou.“ Radikálna voľba, ktorá stojí pred nami, je teda voľba medzi Bohom, s ktorým nás spája pokora srdca, a diablom, s ktorým nás spája pýcha a sebaláska. Podstata tohto konfliktu je morálna, má korene v ľudskej slobode a ľudia volia podľa toho, ktorá láska ich silnejšie priťahuje.

„Satanovo mystické telo“

Štát boží je Cirkev v troch stavoch: bojujúca, trpiaca a víťazná. Duchovné puto spája do jediného Mystického tela veriacich, ktorí bojujú na Zemi, duše, ktoré trpia v Očistci a blahoslavených, ktorí sa radujú v Nebi. Človek je v skutočnosti spoločenskou bytosťou, nielen v prirodzenom, ale aj v nadprirodzenom poriadku. Životodarným spoločenstvom nadprirodzených dobier medzi členmi troch cirkví je spoločenstvo svätých.

Aj medzi deťmi temnoty však existuje úzka solidarita. To, čo ich spája, je nenávisť. Navzájom sa nenávidia a neznášajú, ale spájajú sa v boji proti Bohu, ako je uvedené v žalme: „*convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius*“ (Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spoločujú proti Pánovi a proti jeho Pomazanému Ž 2,2).

Otec Sebastian Tromp, jezuitský teológ, ktorý spolupracoval pri vypracúvaní encykliky *Mystici Corporis* Pia XII. a na II. Vatikánskom koncile, bol poradcom kardinála Ottavianiho, pridal vo svojom diele *Corpus Christi quod est ecclesia* kapitolu pod názvom *De corpore diabolic*, v ktorej na základe biblických a patristických citácií demonštroval, že Satanovo mesto je istým druhom Diablovho mystického tela.

Vo svojich knihách s názvom *Moralium*, svätý Gregor Veľký hovorí často o *corpus diaboli*, čo je diabol a jeho nasledovníci. „Tak ako svätí sú údmi Krista, tak neveriaci bezbožníci sú údmi diabla“. Diabol je otcom všetkých nespravodlivých a všetci bezbožníci sú jeho údmi.

Civitas diaboli to nie sú iba poklesky a morálne zvrhlosti, ale je to organizovaná štruktúra. Má dogmy, práva a hierarchie, ktoré sú imitáciou pravej Cirkvi. Je to anti-Cirkev označená v knihe Zjavenia ako „Satanova synagóga“ (Zjv. 2,9; 3,9). Keď Tertulián opisuje rituály praktizované v druhom storočí, ukazuje,

že už v tej dobe existovala diabolská paródia kresťanských tajomstiev. Svätý Irenej hovorí o kainitoch, ktorí ako osloboditeľov oslavovali veľkých rebelov proti Bohu, Kaina, Ezaua a Judáša. Sedem stredovekých gnostikov, podobne ako katari, považovali Kaina, staviteľov Babylonskej veže, obyvateľov mesta Sodoma, za svojich predchodcov. Slobodomurárstvo, ktoré je dedičom viery a zvykov gnosticizmu, je hnacím motorom *civitas diaboli* od XVIII. storočia po dnes. Nijaká iná sekta nebola v posledných troch storočiach tak často a tak prísne odsudzovaná Cirkvou ako slobodomurári. Encyklika *Humanum genus* Leva XIII. je akousi syntézou tohto odsúdenia.

Mystické telo Kristovo a *Corpus diaboli* sú dve kráľovstvá, ktoré v dejinách stoja proti sebe ako život a smrť, dobro a zlo, svetlo a tma: ich cieľom je zničiť toho druhého. Boj medzi týmito dvomi armádami je trvalý a nezmieriteľný a je zhrnutý v slovách: „A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Mt 16,18). Na jednej strane je Cirkev, ktorá je Kráľovstvom Krista, a na druhej strane je nepriateľ opísaný ako „pekelné brány“, ktorý sa bude márne usilovať premôcť Cirkev.

Diabol a peklo

Treba zdôrazniť, že nie je možné hovoriť o diablove bez toho, aby sme nehovorili o Pekle. Zem, Očistec a Raj sú miesta obývané dušami, ktoré tvoria *Civitas Dei*. Avšak aj údy *Civitas diaboli* obývajú svoje miesta, Zem a Peklo, pretože oni nemajú Očistec. Podľa katolíckej doktríny je Peklo nielen stavom zatratených, ale aj miestom, kde vzbúrení anjeli a tí, ktorí zomreli v smrteľnom hriechu, podstupujú večný trest.

Prečo údy *Civitas diaboli* hovoria o diablove, ale nikdy o Pekle, okrem prípadov, kedy ho popierajú? Pretože kto miluje nejakého človeka, má tendenciu o ňom hovoriť vždy, v dobrom i zlom, a aj o diablove možno hovoriť prízračným spôsobom, môže byť vykresľovaný ako obeť, ako odmietnutý anjel, ktorý si zachováva svoju zlovestnú krásu, a tak pripravovať cestu pre jeho kult. Hovoriť o Pekle však znamená opisovať miesto večného trápenia, ktoré je samo o sebe odporne a odpudivé, znamená evokovať spravodlivosť Boha, ktorý neomylné súdi a neodvolateľne odsudzuje. Preto páchatelia zla Peklo ignorujú, a keď už o ňom hovoria, tak len aby ho popreli, alebo tvrdili, že je prázdne.

Otec Garrigou-Lagrange uvádza, že popieranie Pekla slobodomurárstvom je dôkazom jeho existencie. Ovocie prezrádza strom. Kto nenávidí Boha, nielenže uznáva jeho existenciu, pretože keby ju neuznával, nebojoval by proti Nemu, ale vo svojej satanskej zvrátenosti taktiež dokazuje existenciu Pekla. Čím iným sú znesvätenia Eucharistie, diabolské liturgie, ktoré vrcholiam sa proti všetkému, čo je božské, ak nie prejavom nenávisťi, ktorej zdrojom je Peklo a diabol?

Prvotný hriech

Boj medzi dvomi štátmi možno vysvetliť nielen činom Satana, ale aj prvotným hriechom, ktorý od Adama prešiel na jeho potomstvo. Hriech je dedičná choroba. Každý, kto sa po Adamovi kedykoľvek a kdekoľvek narodil, narodil sa do hriechu. Preto je ľudstvo choré, ale nie mŕtve, pretože hriech síce narúša prirodzenosť človeka a robí ho náchylným na zlé, ale ju úplne neničí. Prirodzenosť je chorá, ale zlo netvorí podstatu prirodzenosti.

Prvotný hriech raní dušu a telo človeka, spôsobuje morálny chaos, ktorý vrcholí hriechom, a fyzickú narušenosť, ktorá vrcholí smrťou. Najväčším dôsledkom Adamovho hriechu však nebola fyzická smrť, ale smrť duchovná, prerušenie nádherného vzťahu, ktorý spájal Boha s rozumným stvorením. Smrť, choroba,

utrpenie, úzkosť, omyl, pochybnosti, konflikty: všetky sú výsledkom prvotného hriechu. Donoso Cortés píše: „*Hriech pokryl Nebo smútkom, Peklo plameňmi a Zem burinou. To on priviedol na svet choroby a morové epidémie, hlad a smrť, vykopal hrob najslávnejším a najľudnatejším mestám. To on spôsobil zničenie nádherných babylonských záhrad, pyšnej Ninive, Persepolisu, dcéry Slnka, tajomného Memfisu, nemravnej Sodomy, zabávajúcich sa Atén, nevďačného Jeruzalema, veľkého Ríma: pretože keď Boh chcel tieto veci, chcel ich iba ako trest a odčinenie hriechu. Hriech je zodpovedný za stony vychádzajúce z ľudských hrudí i za slzy, ktoré padajú kvapka po kvapke z očí ľudí. Ešte vážnejším aspektom hriechu, ktorý nijaký rozum nedokáže pojať, ani slovami vyjadriť, je to, že vyvolal slzy z najsvätejších očí Božieho Syna, tichého Baránka, ktorý vystúpil na kríž obťažovaný hriechmi sveta. Nebesia, Zem, ani ľudia Ho nevideli smiať sa, ale videli Ho plakať a plakal, pretože pred očami mal hriech. Plakal nad hrobom Lazara a v smrti priateľa oplakával smrť hriešnej duše. Plakal nad Jeruzalemom a dôvodom Jeho plaču bol ohavný hriech bohovraždy. V Olivovej záhrade pociťoval smútok a rozrušenie a ich príčinou bola hrozná obludnosť hriechu. Z Jeho čela tiekol krvavý pot a príčinou bol hriech. Bol pribitý na drevo a bol to hriech, ktorý Ho tam pribil, bol to hriech, ktorý spôsobil Jeho agóniu a kvôli ktorému podstúpil krutú smrť.*”

Počiatkom *mysterium iniquitatis* však nebol hriech Adama a Evy, ale hriech Lucifera. Adam a Eva sa dopustili neposlušnosti pod vplyvom Satana. Nikto však neovplyvňoval Satana, ktorého hriech, na rozdiel od hriechu našich prarodičov, si nezaslúžil Božie omilostenie, pretože príčinou hriechu bol iba on sám. Z tohto dôvodu, ak Kristus, nový Adam, je vodcom Božieho štátu, potom nie Adam, ale Lucifer je vodcom *Civitas diaboli*. Preto podľa Knihy múdrosti: „*Invidia diaboli mors intravit in orbe terrarum*“ (Závisťou diabla prišla na svet smrť. Múd 2:24).

Pokračovanie: www.christianitas.sk/satanska-revolucia-proti-cirkvi-ii/

Taliansky historik a profesor, Roberto de Mattei prináša v knihe **Druhý vatikánsky koncil** s podnadpisom **Doposiaľ nenapísané dejiny** ucelený pohľad na udalosť, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila život v katolíckej Cirkvi v druhej polovici 20. storočia a nemalou mierou naň vplýva i dnes. Zájemcovia si môžu túto vysokohodnotnú knihu objednať na odkaze: <https://www.christianashop.sk/druhy-vatikansky-koncil-doposial-nenapisane-dejiny/>.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/satanska-revolucia-proti-cirkvi-i/>